

13

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA

z dnia 15 stycznia 1954 r.

w sprawie trybu wydawania zezwoleń na wydobywanie kopalin spółdzielniom i osobom nie będącym wykonawcami narodowych planów gospodarczych.

Na podstawie art. 5 ust. 3 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. Nr 29, poz. 113) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wnioski o wydanie na podstawie prawa górniczego zezwolenia na wydobywanie kopalin składają spółdzielnie i osoby nie będące wykonawcami narodowych planów gospodarczych do okręgowego urzędu górniczego, właściwego ze względu na miejsce zamierzonej eksploatacji złoża.

§ 2. 1. We wniosku należy określić:

- 1) spółdzielnię lub osobę ubiegającą się o zezwolenie z podaniem siedziby oraz z dołączeniem dowodu prawnego istnienia spółdzielni lub innej osoby prawnej,
- 2) rodzaj i jakość kopaliny, która ma być wydobywana, z podaniem miejsca położenia złoża,
- 3) granicę i powierzchnię obszaru zamierzonej eksploatacji ze wskazaniem dotychczasowego sposobu jego użytkowania i stosunków własności,
- 4) czas i rozmiar zamierzonej eksploatacji złoża,
- 5) sposób technicznej eksploatacji złoża z określeniem projektowanych urządzeń i środków wydobywczych, w szczególności, czy eksploatacja złoża ma się odbywać metodą odbudowy podziemnej czy odkrywkowej oraz czy stosowane mają być materiały wybuchowe,
- 6) kwalifikacje ogólne, naukowe i zawodowe personelu fachowego do prowadzenia robót górniczych,
- 7) plan sfinansowania zamierzonej eksploatacji złoża.

2. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) szkic sytuacyjny terenu zamierzonej eksploatacji z określeniem zalegania złoża kopaliny,
- 2) opinię właściwej centrali spółdzielni, jeśli wnioskodawcą jest spółdzielnia.

3. Okręgowy urząd górniczy może żądać od wnioskodawcy złożenia wyjaśnień oraz dokumentów potrzebnych do ustalenia danych, o których mowa w ust. 1, a w szczególności co do rodzaju i jakości kopaliny, granic złoża, ilości kopaliny w złożu i geologiczno-górniczych możliwości wydobywania kopaliny.

§ 3. Okręgowy urząd górniczy przedstawia wniosek o zezwolenie na wydobywanie kopaliny Wyższemu Urzędowi Górniczemu dołączając swoją opinię.

§ 4. Wyższy Urząd Górniczy przedstawia Ministrowi Górnictwa wnioski o udzielenie zezwolenia na wydobywanie kopaliny po zasięgnięciu opinii prezydium wojewódzkiej rady narodowej, właściwej ze względu na miejsce zamierzonej eksploatacji złoża co do celowości udzielenia zezwolenia wraz ze swoją opinią.

§ 5. 1. Decyzję w sprawie wniosku o udzielenie zezwolenia na wydobywanie kopaliny wydaje Minister Górnictwa.

2. Zezwolenia na wydobywanie kopaliny udziela Minister Górnictwa w porozumieniu z właściwym ministrem za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

3. Przepis art. 35 ust. 2 prawa górniczego stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. Zezwolenie na wydobywanie kopaliny ustala warunki, pod jakimi eksploatacja złoża może być prowadzona ze względu na społecznie uzasadnione potrzeby gospodarcze i na przepisy prawa górniczego. Warunki zezwolenia określają w szczególności czas trwania zezwolenia czy zezwolenia udziela się na termin z góry oznaczony oraz czy i na jakich warunkach zezwolenie może być przed terminem cofnięte jeżeli eksploatacja złoża ma być dalej prowadzona przez państwowe przedsiębiorstwo górnicze.

2. W zezwoleniu może być określony sposób i rozmiar eksploatacji złoża kopaliny.

§ 7. Nie może być udzielone zezwolenie na eksploatację złoża kopaliny, objętego innym zezwoleniem uprzednio udzielonym albo planem eksploatacji państwowego przedsiębiorstwa górniczego.

§ 8. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy wniosek o udzielenie zezwolenia na wydobywanie kopaliny ze złoża dotyczy kontynuowania robót górniczych w zakładzie górniczym, prowadzonym uprzednio przez inną osobę.

§ 9. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy wniosek o udzielenie zezwolenia na wydobywanie kopaliny ze złoża złożony zostanie na podstawie przepisu art. 144 prawa górniczego.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1953 r.

Minister Górnictwa: R. Nieszporek